

Sant Sebastià. Foto A. Garcia

Edició 10è aniversari. Volum 5. El meu país. Escrits empordanesos. Editorial Destino. Pàgs. 580, 456, 457 successivament.

6 de juny El Berguedà

La Quart, la Portella, Sant Maurici de la Quart.

Joan Farres

13 de juny Ripollès: caminant per les Lloses

L'excursió per les Lloses és una matinal de les que duren tot el

a l'ombra del torrent. La calor seca, un camí polsós i transitat per cotxes i motos ens retorna als camins fressats. Portem la sensació d'haver estat en un indret salvatge ancorat en el temps, nou, com si abans nostre ningú hi hagués posat un peu. Esteses de flors blanques als marges, ens convidaven a sentir l'esclat de la primavera boscana, humil i esplèndida. La percepció d'aquestes petites meravelles naturals són una gratificació incondicional a la calor sobtada i al renou.

Tombant el camí del far, el Salt de Romaboia és un mirador espectacular sobre els penya-segats de la muntanya de Sant Sebastià a una alçada de 160 m, un tall vertical sobre un mar immens en tota la seva dimensió, inassolible, assenyalat per una vela blanca que el travessa i el fa ser més real.

"El mar satisfà la nostra tendència contemplativa. És el gra de sorra de què sempre estem parlant. El mar element inaferrable, desproveït de continuïtat, variable, contradictori, ondulant, emplena la nostra manera d'ésser d'una manera perfecta."

A Sant Sebastià hi ha una ermita-hostatgeria del segle XVIII és un indret privilegiat, solcat per tots els vents i des d'on s'albira un paisatge tallat en rodó que abraça tota la mirada des del Montgrí fins a les platges de Llafranc i Calella.

Passem pel costat del far cap al Sud i ens adrecem a Calella, darrer tram de la nostra caminada a peu per aquest petit Empordà que s'ha ofert immens davant el nostre esguard. La badia arrodonida com una petxina guarda la tarda i el darrer esclat de sol ja declina mentre baixem entre les urbanitzacions. Tornem a la costa del port i de l'estiueig, del turisme i de l'esbarjo. Hem tastat l'Empordà antic, natural i n'hem sentit tota la seva plenitud.

Rosa Serra i Sala

Els fragments seleccionats en lletra cursiva corresponen a textos de Josep Pla. Obra Completa.

dia, a dos quarts de vuit vam sortir de Granollers. Tot i ser un dia plujós, vam fer un circuit sortint de Matamala, pujant a Santa Margarida i baixant fins al Cremat.

Un cotxe el vam deixar al Cremat anant amb la resta fins a Matamala, on ens vam proveir de pa i coca al forn. Plovisquejant una mica, vam iniciar el camí seguint el PR per un carrer empedrat que de seguida cal abandonar, poc abans de l'església, per baixar arran de la casa de pagès que hi ha a l'esquerra, anant a travessar les dues rieres. Al pla del Casó vam esmorzar, a la vista de Santa Maria de les Lloses, en companyia d'un gos que se'ns va afegir a Matamala i que el vam deixar que vingués amb nosaltres ja que després tornàvem a on havíem sortit.

Després vam remuntar el torrent i, seguint la pista, el vam travessar deixant-lo enrera. Voltant el Puigdon vam anar al Collet de les Bruixes, per carenejar i trobar un camí molt fressat cap el Puig Cornador, tenint per una banda, quan clarejava, una vista impressionant del Lluçanès i per l'altra del Pirineu. Ja a la vista de l'impressionant estructura de Santa Margarida, retallada al cim de la muntanya, vam baixar cap a Coll Tallat. Continuant amb força pluja pel GR-1 vam arribar a l'ermita on, per sort, hi havia un senyor molt amable que ens va deixar aixoplugar dins l'ermita mentre dinàvem.

A la baixada vam continuar el GR-1 que, prop de l'ermita, deixa la pista seguint un corriol molt dret fins a trobar el camí de Portabella i Sant Martí de Vinyoles. Des d'aquí, baixant ja per la pista, vam anar a trobar la que ve de Sant Sadurn de Sovelles, on vam trencar a l'esquerra cap al Cremat.

El bosc verd tendre, el plugim, el dia entelat que deixa espais a la vista, la companyia de la colla, els conreus i prats d'herba, alguna anècdota de pagès. Records que ens vam endur a casa després de deixar el gos a casa seva.

Manel Palmarola Nogué